NN 54/2021 (20.5.2021.), Presuda Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-65/21-6 od 15. travnja 2021.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

1102

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlengi Fellner, predsjednice vijeća, Arme Vagner Popović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. Z., kojeg zastupa opunomoćenik B. A., odvjetnik u Z., protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Grada J., u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje dopunskog rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/16-11/390, urbroj: 376-05-3-21-29 od 12. siječnja 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

III. Ova će se presuda objaviti u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

1. Tuženik je dopunskim rješenjem pod točkom 1. utvrdio da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama u vlasništvu Grada J. navedenim u potvrdi Z. županije, Grada J., Upravnog odjela za imovinskopravne poslove, komunalni sustav, prostorno uređenje i zaštitu okoliša, klasa: 944-17/17-01/02, urbroj: 238/12-04/1-20-105 od 13. studenoga 2020. koje je sastavni dio tog rješenja, a na kojima tužitelj ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (u daljnjem tekstu: EKI) prema podacima navedenim u Elaboratu za pravo puta podzemne i nadzemne EKI JLS J. broj: 13/17, a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Navedeni Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio tog rješenja; točkom 2. količinu i vrstu EKI iz tog rješenja određeno je da čine trase kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedeni u Elaboratu; točkom 3. utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Jastrebarsko ili Odjela za katastar nekretnina Jastrebarsko uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenom u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta (»Narodne novine«, broj 152/11., 151/14. i 95/17.); točkom 4. utvrđuje se da Grad J. ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz tog rješenja od 5. travnja 2017.; točkom 5. obvezuje se tužitelj da u roku od 8 dana od primitka tog rješenja napravi obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz tog rješenja te obračun dostavi tužitelju i zainteresiranoj osobi; točkom 6. obvezuje se tužitelj da u roku od 10 dana od dana primitka tog rješenja zainteresiranoj osobi isplati naknadu za pravo puta za prvu, drugu, treću i četvrtu godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada plaća se u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena i točkom 7. obvezuje se Grad J. omogućiti tužitelju ostvarivanje prava puta na nekretninama iz tog rješenja.

2. Tužitelj je pokrenuo upravni spor iz razloga što smatra rješenje tuženika nezakonitim. Ističe da je zainteresirana osoba zahtjev za utvrđivanje infrastrukturnog operata podnijela 30. prosinca 2016. i u vezi s tim zahtjevom tuženik je donio rješenje 23. svibnja 2019. Smatra da je ovim rješenjem u potpunosti odlučeno o pravima i obvezama tužitelja i zainteresirane osobe i da je time upravni postupak pred tuženikom okončan. Ističe da nije bilo mjesta donošenju dopunskog rješenja, pri čemu se poziva na odredbu članka 96. Zakona o općem upravnom postupku i odredbu članka 100. stavka 2. tog Zakona. Također se poziva i na odredbu članka 5. stavka 2. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta, a kako zainteresirana osoba dokaz o vlasničkopravnom statusu predmetnih nekretnina nije dostavila u upravnom postupku prilikom donošenja prethodnog rješenja, smatra da nije bilo osnove niti za donošenje dopunskog rješenja. Smatra da tuženik nije dao niti jedan valjani razlog zbog čega zahtjev Grada J. od 24. studenoga 2020. smatra zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja, a ne novim zahtjevom te se poziva na odredbu članka 28. stavka 4. i 6. Zakona o elektroničkim